



ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

## Mărețul exemplu al agriculturii sovietice

Atunci când colectivitățile din comuna Vânători, raionul Cujmir, au obținut o recoltă de peste 2100 kg. la hectar de la orzul semănat în rânduri încrucișate, când întovășiții din Albești, regiunea Ploști, au scos de pe tarlalele semănate cu porumb în cuiburi așezate în pătrat 2900 kg. la hectar, sau când țărânul muncitor Ion Gh. Tudor din satul Cioroiu Nou, raionul Bălilești, plantând cartofi iarovizați, a avut o recoltă timpurie de peste 16.000 kg. la ha., cu toți și-au dat seama că aceste minunate rezultate sînt roadele aplicării metodelor agrotehnice sovietice. De rezultate din ce în ce mai bune în munca lor se bucură și mecanizatorii de la S.M.T. care brăzdează ogoarele, folosind puternice tractoare sovietice și sutele de combinări care pe mașini sovietice reușesc să strîngă recolta într-un timp record. Prin mașinile agricole cu cele mai felurite întrebunătățiri, prin semine de soi și îngrășăminte prețioase, prin metodele de lucru cele mai înalte, prin experiența colhoznicilor și îndrumarea specialiștilor și oamenilor de știință, ajutorul sovietic este simțit astăzi de toți cei ce lucrează pe ogoarele patriei noastre.

Ce îi îndeamnă pe țărânii noștri muncitori să folosească în munca lor pe ogoare exemplul și sprijinul colhoznicilor și oamenilor de știință sovietici? Ce a putut face ca astăzi mii și mii de țărani muncitori din țara noastră să caute să cunoască, să prelungească și să aplice din ce în ce mai mult metodele de lucru sovietice în cultura plantelor și în creșterea animalelor?

Această dorință a lor izvorăște din urgia dezvoltare a agriculturii sovietice — agricultura cea mai înaltă din lume; izvorăște din forța uriașă a muncii creatoare a mecanizatorilor, colhoznicilor, muncitorilor din sovihozuri, tehnicienilor și oamenilor de știință care în marea Țară a Socialismului birurilor muncesc pentru supunerea naturii, căreia îi zmulg tot mai multe roade menite să îndestuleze viața ziditorilor comunismului.

Dezvoltarea puternică a industriei socialiste, victoria ordnului colhoznic, au dus la un progres nemaîntîlnit al întregii agriculturii sovietice. Înzestrarea ei cu mijloacele tehnice cele mai perfecționate care au ușurat munca țărânilor colhoznic și i-au ridicat productivitatea, introducerea metodelor înalte agrotehnice și de creștere a animalelor, au făcut posibil ca Uniunea Sovietică să devină astăzi țara celor mai ridicate producții agricole vegetale și animale. Astăzi, în Uniunea Sovietică problema culturii cerealelor este rezolvată, creșterea suprafețelor cultivate cu grâu cu 8.100.000 ha. în 1953 față de 1940 și mărirea producției de cereale-marfă la 40 milioane tone în 1953 față de 10 milioane tone în 1926 — 1927, ilustrează pe deplin acest lucru. În multe colhozuri se obțin an de an producții record, imposibil de realizat într-o agricultură capitalistă. Recolte ca aceea de peste o sută de chin-tale grâu de primăvară la hectar obținută de colhoznicii A. Sergheev din Altai, sau cea de 224 chin-tale porumb la ha. a colhoznicului Marc Ozernii, sînt roadele unei munci pline de entuziasm sprijinită de cele mai perfecționate mijloace tehnice, călăuzită de o știință înaltă.

În sprijinul ridicării tuturor colhozurilor la nivelul celor frunțașe, în sprijinul lărgirii bazei tehnice a agriculturii și înlesnirii muncii colhoznicilor sovietici stau cele 9000 de stațiuni de mașini și tractoare de pe întinsul Uniunii Sovietice. Puternic înzestrate din punct de vedere tehnic, ele vin în sprijinul colhoznicilor prin mecanizarea largă a lucrărilor agricole, a lucrărilor care necesită un volum mare de muncă la creșterea animalelor, prin introducerea în practica colhoznică a realizărilor științifice și tehnice înalte. Astăzi

pe ogoarele colhozurilor lucrează 1 milion 250.000 tractoare, sute de mii de combine, 370.000 autocamioane, peste 1200 tipuri de diferite mașini agricole.

În sprijinul dezvoltării întregii agriculturii, în sprijinul colhoznicilor, stau, în Uniunea Sovietică, cercetătorii, oamenii de știință. Călăuziți de știința marxist-leninistă, cunoscînd și stăpînînd legile de dezvoltare a naturii, ei contribuie prin activitatea lor la transformarea naturii, la supunerea ei nevoilor omului sovietic. Crearea de soiuri noi de plante cit mai productive, rezistente la condiții grele de vegetație, întinderea grădinilor de pomi fructiferi cit mai spre nord, descoperirea celor mai înalte metode de lucru care să ducă la obținerea de recolte din ce în ce mai mari, îmbunătățirea raselor de vite și sporirea productivității lor, sînt cîteva din preocupările oamenilor de știință sovietici. Fiecare nouă descoperire a acestora își găsește imediat aplicare pe întinsele ogoare ale colhozurilor.

Din rîndurile colhoznicilor, ale practicienilor agriculturii, se ridică oameni noi, care descoperă metode noi și perfecționate de muncă. Nicolai Brediu, Basti Baghirova, Marc Ozernii, sînt oameni ale căror nume și ale căror realizări sînt cunoscute pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice, iar metodele inițiate de ei au devenit metodele celor mai mulți colhoznici. Pildă a nemurătorilor posibilități existente în agricultura sovietică de a face să crească permanent producțiile la hectar, pe baza studiilor concrete a condițiilor specifice de dezvoltare a muncii agricole, o constituie și recenta inițiativă a colhoznicului Terenti Malțev, care introducînd un nou sistem de lucrare a pămîntului cu arături adînci de 40—50 cm. la 4—5 ani odată, a obținut în colhozul „Zaveți Lenina” producții de 2000 — 4000 kg. grâu la ha.

Urmărind asigurarea ridicării continue a bunăstării materiale și culturale a tuturor oamenilor sovietici, Statul Sovietic sprijină cu toate forțele eforturile depuse de colhoznici și de toți cei ce muncesc în agricultură. Hotărârile C.C. ale P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.” și „Cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și la valorificarea pămîntului virgine și întinsele” sînt dovezi grațioase ale acestui sprijin continuu pentru asigurarea unui belșug de produse alimentare, destinate populației orașelor și satelor.

Mărturie a realizărilor celei mai înalte agriculturii din lume, a contribuției inițiativei creatoare a milioanelor de colhoznici, stă astăzi Expoziția Agricolă Unională de la Moscova. Pentru colhoznicii din cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii Sovietice această expoziție constituie o minunată oglindă a contribuției lor la înflorirea agriculturii sovietice. Pentru vizitatorii străini, țărani muncitori și colectivități din țara noastră și din celelalte țări de democrație populară, Expoziția Agricolă Unională de la Moscova este dovada grațioasă a superiorității unei agriculturii socialiste pusă în slujba satisfacerii intereselor materiale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Succesele agriculturii sovietice, uriașă experiență dobîndită de oamenii sovietici în lupta pentru făurirea celei mai înalte agriculturii din lume, însușesc munca celor ce muncesc pentru ridicarea agriculturii noastre, le întăresc lupta pentru înfăptuirea planului de dezvoltare a agriculturii noastre cuprins în proiectul de Directive al C.C. al P.M.R.

Realizările agriculturii sovietice constituie pentru noi un permanent izvor de forță, un permanent îndemn în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră, pentru înflorirea întregii noastre patrii.

### Dr. Petru Groza s-a înapoiat în Capitală

La 3 noiembrie s-a înapoiat în Capitală tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru al delegației guvernamentale a R.P.R., care a participat la festivitățile ce au avut loc la Pekin cu ocazia celei de a 5-a aniversări a proclamării R. P. Chinez.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, tovarășul dr. Petru Groza a fost întâmpinat de tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Miron Constantinescu și Petre Borilă, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului

Marii Adunări Naționale, Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, Constanța Crăciun, ministrul Culturii, acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Mihail Roșanu, președintele Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Grigore Protopăscu, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, miniștri, conducători ai organizațiilor obștești.

Au fost de față reprezentanții al Ambasadelor R. P. Chineză la București, în frunte cu ambasadorul Van Lu-pin și reprezentanții al Ambasadelor U.R.S.S. la București în frunte cu ambasadorul L. G. Melnikov.

(Agerpres)

### O nouă metodă sovietică aplicată la uzinele „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — În scopul mării randamentului mașinii, de curînd utenizînd în Stratulat ajutor trunța la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann”, a trecut la aplicarea unei noi metode sovietice și anume la metoda de găurire intensivă a metalelor, inițiată pentru prima dată în Uniunea Sovietică de muncitorul sovietic Vasili Irov.

Noua metodă constă în construirea a două burghie speciale, unul pentru găurirea intensivă a pieselor de fontă și altul pentru cele de oțel.

În aplicarea noului inițiativ, Ion Stratulat a fost sprijinit de maestrul comunist Leon Gavriluc și de inovatorul Nicolae Iancu. Fo-

losirea noului burghiu creează posibilitatea mării trunța și avansului la găurirea metalelor. Astfel, dacă înainte de aplicarea acestei metode erau necesare pentru găurirea unei piese de fontă în grosime de 80 mm.—90 secunde, Ion Stratulat a reușit la ultima experiență să reducă de nouă ori timpul de găurire a acestei piese, necesară construcției tractoarelor KD 35. De asemenea, prin aplicarea noului metode, reasucirea noului burghiu este necesară abia după confecționarea a 20 piese, obținîndu-se astfel o economie de timp de 15 minute la 20 piese prelucrate.

Noua metodă a stîrnit un viu interes printre muncitorii uzinei. Unii din ei, ca de pildă strungarul Mihail Kovacs, au și început să experimenteze noua metodă.

## In cinstea zilei de 7 Noiembrie tot mai multe realizări

### Mașini agricole peste plan

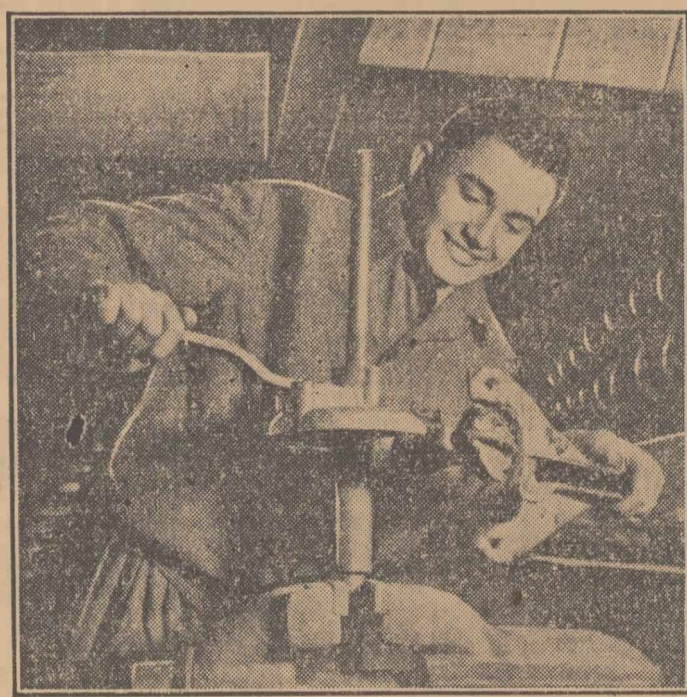
CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Anunțuri mari așezate la intrarea uzinei, prin secții și ateliere, vesteau în dimineața zilei de 29 octombrie pe muncitorii primului schimb de la uzinele de mașini agricole „7 Noiembrie” din Craiova că „angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie au fost realizate și depășite”.

Ei au dat în această perioadă peste plan 452 grupe cu colți, 37 greble mecanice, 20 prese de balotat flnșul, precum și bunuri de larg consum în valoare de peste 24.000 lei, depășind astfel angajamentele luate.

### Sortimente noi

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Acum două luni, la fabrica de marmeladă din Rîrneni, raionul Rm. Vilcea, a intrat în funcțiune secția de sucuri de fructe. Noua secție a fost dotată în întregime cu instalații și utilaj sovietic de înaltă tehnologie. De atunci, colectivul secției a produs și produce zilnic mari cantități de sucuri naturale în variate sortimente. Printre altele s-au fabricat sucuri naturale pasteurizate de mere, caise, afine, smură, mere, struguri etc.

Din primele ore de lucru, în ziua de 28 octombrie muncitorii și tehnicienii au început să dea sucuri naturale de mere și fructe de pădure în contul zilei de 7 Noiembrie.



Sirena sună că de obicei din vestea că schimbul de dimineață a terminat lucrul. Cîteva clipe atelierele nu se golesc încă. Oamenii își rînduiesc sculele, își schimbă vestimentele, mai scotocesc încă odată rodul străduințelor de-o zi și de abia apoi pornesc spre ieșire. După osteneala lucrului celerității pășăneni se grăbesc spre căminele lor ducînd cu ei bucuria noilor izbîndi.

De multe ori se întîmplă însă că după lucru oamenii să prindă gust de vorbă, uînd parcă de plecare. În jurul unui strung, pe bancul de la tipăritorie, ori în hala vagoanelor, se adună cîte un grup de oameni care mai întîrzie, tălăsuind. Cînd prinde a vorbi comunistul Constantin Todici, maestrul tipar, sau tapiterul Grigorescu, sau lăcătușul Petru Nicolăeș, oamenii — mai cu seamă cei tineri — ascultă cu răsuflare înțrețată. Sînt aducri aminte despre munca și trîitul de altă dată, despre lupta neostenită pe care au dus-o anî îndelungați celerității din Pașcani.

### Amintiri glorioase

Motoarele uzinei păcăde climic ca înima unui uriaș. Sus, pe hala vagoanelor strălucește steaua roșie în cinci colțuri. De pe coșul ateliereilor vînt albicios se ridică domol în înaltul văzduhului.

Toate aceste aspecte, își apar într-o altă lumină cînd ascuți islorisirele muncitorilor mai în vîrstă. Fără să vrei închizi ochii și în fața își apare o altă priveliște.

„O noapte neagră, întunecoasă, se lăsase peste Pașcani. Cerul părea vopsit cu catren. Numai icl colo cîte o lumină își întindea fără putere razele plîpînde. Prin negura nopții, oamenii, grupuri întregi de oameni lîmîniți de foame, însetați de dreptate, treceau cu atenție peste șinele de cale ferată. Cu toții se îndreptau către cele trei trenuri de marfă staționate aici.”

Vagoanele pecetluite cu locațe și plumbuite temeinic, păreau uriașe în negura nopții. Cățanele care primiseră spre pază vagoanele se adăunaseră în încăperea unui vagon și ațipiseră purtînd mai departe în spre satele lor gîndurile amare.

Celerității se apropiară de trenuri. Din vagoane se auzea gemăne de durere, gemăne de veacuri, care răbănuiră în zilele lui februarie 1907. Stăpînitorii încercaseră să închidă

Anul XII Nr. 3137

4 pagini  
20 bani

Joi

4 noiembrie 1954

- Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani — Pentru o agricultură înfloritoare! (pag. 2-a)
- ȘTEFANIA BARBU: Personaje noi și vechi la Teatrul Tîndărică (pag. 2-a)
- O mai bună organizare a muncii la bazele de recepționare (pag. 2-a)
- IOAN GRIGORESCU: Oaspeți la prîtenii (VI) — Rasul Gamzatov îmi stîrcea planurile (pag. 3-a)
- N. UNGUREANU: Recenzii — L. Laghin: „Insula dezamăgitorilor” (pag. 3-a)

- AL. CORNESCU: Note de drum (IV) — Welmar—Buchenwald (pag. 3-a)
- Președintele Austriei a decorat un grup de soldați și ofițeri din Armata Sovietică (pag. 3-a)
- Pregătiri pentru alegeri în Indonezia (pag. 3-a)
- A 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a)
- Discursul rostit de Nehru la Calcutta cu privire la vizita sa în R. P. Chineză (pag. 4-a)
- FLORICA SELMARU: Foileton: „Principiul etic” (pag. 4-a)

### Schimburi de onoare

Uzinele textile „7 Noiembrie” au cunoscut miercuri dimineață freacății muncii entuziaște, caracteristică a proprieții unei mari sărbători. În cadrul schimbului de onoare organizat aici, textilele bucureștene au obținut realizări de seamă. Fiatoarele au dat peste plan, în schimb de dimineață, 215 kg. fire de bumbac, iar țesătoarele au produs cu 320 m.p. mai mult pînă decît prevedea planul.

Tg. Mureș a organizat un schimb de onoare. Începînd de la secția de tipăritorie mecanică și pînă la secția de lustruit, toți muncitorii și-au depășit sarcinile de plan cu procente însemnate.

Templarii Ștefan Blaga și Salzo Mihaly și-au depășit angajamentele cu 105 la sută. Astfel, muncind alături, muncitorii romîni și maghiari au dat într-o singură zi peste plan 89 garnituri de mobilă în cinstea Marii Revoluții din Octombrie.

La Complexul C. F. R. Grivița Roșie, în ziua schimbului de onoare munca s-a desfășurat într-un ritm deosebit.

### Și-au realizat angajamentele

Colectivul fabricii de confecții „Flacăra” din Cluj, de pildă, și-a luat angajamentul să dea peste plan pînă la 7 Noiembrie un număr de 70 de costume. Muncind cu însuflețire, acest colectiv a izbit pînă la sfîrșitul lunii octombrie nu numai să-și îndeplinească angajamentele luate, ci și să le depășească cu 105 costume peste plan. De asemenea același colectiv de muncă și-a mărit productivitatea muncii cu 3,7

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

În ziua schimbului de onoare colectivul uzinei metalurgice „Progresul” din Brăila a depășit planul global pe uzină cu 64 la sută. În fruntea întrecerii s-a situat brigada de tineret condusă de Teodora Tătarăscu din sectorul metalurgic, care și-a depășit norma cu 117 la sută. (Agerpres)

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

În ziua schimbului de onoare colectivul uzinei metalurgice „Progresul” din Brăila a depășit planul global pe uzină cu 64 la sută. În fruntea întrecerii s-a situat brigada de tineret condusă de Teodora Tătarăscu din sectorul metalurgic, care și-a depășit norma cu 117 la sută. (Agerpres)

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinește sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 121 la sută, iar la secția 3-a vagoane în proporție de 106 la sută.

### Au terminat însămînțările

IASI (de la corespondentul nostru). — Datorită eforturilor depuse, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Iași dobîndesc mereu noi succese în efectuarea muncii agricole de toamnă.

Pînă acum în raloanele Codăești, Hirlău, Huși și Tg. Frumos s-a realizat și depășit planul însămînțărilor de toamnă. Muncitorii de la gospodăriile agricole de stat, membrii gospodăriilor agricole colective și al întovășișirilor agricole, precum și țărani cu gospodării individuale din acest raion continuă să însămînțeze noi suprafețe de pîlsoare de toamnă și să execute arături adînci pentru însămînțarea culturilor de primăvară.

### Insemnate succese la S.M.T. Turnișor

SIBIU (de la corespondentul nostru). — Mecanizatorii S.M.T. Turnișor-Sibiu întîmpină cu însemnate realizări cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Datorită întrecerii socialiste ce se desfășoară între tractoriști, la stațiunea de mașini și tractoare Turnișor-Sibiu, planul anual a fost îndeplinit. Acum tractoriștii dau bătălia pentru executarea unui volum cît mai mare de lucrări agricole de toamnă.

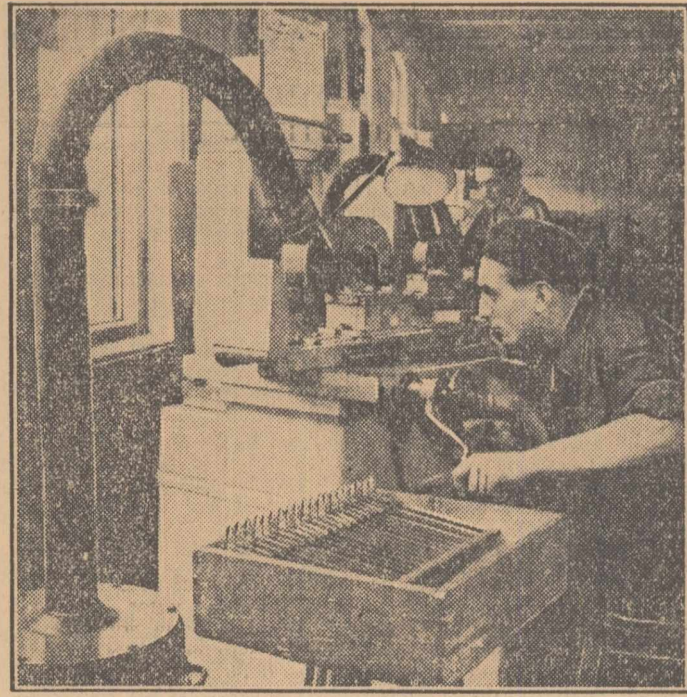
### COMUNISTII IN FRUNTE

## STEAGUL BIRUINTEI

### Frunțași în întrecere

Dragostea cu care muncitorii și tehnicienii din uzine și fabrici întîmpină marea zi de 7 Noiembrie își găsește expresia în deosebite realizări obținute de ei în lupta pentru traducerea în viață a angajamentelor luate în cinstea acestei zile. La uzinele „Semănătoarea” se construiesc prin strădania întregului colectiv tot mai multe mașini-unelte pentru agricultură, iar la uzinele „21 Decembrie” inițiativa privitoare la sprîlirea celor rămași în urmă a dat un puternic avînt muncii.

În clisee: (stînga) Muncitorul Ștefan Toader de la secția secărători-legători a uzinelor „Semănătoarea” obține la locul său de muncă însemnate depășiri de normă; (dreapta): Frunțașul Lungu Nicolae de la uzinele „21 Decembrie” lucrînd la mașina de rectificat. În cinstea lui 7 Noiembrie, el a reușit să depășească sarcina de plan cu 150 la sută, întrecînd astfel angajamentul luat.



cu noi sortimente — studiouri și casele pentru radio — producîndu-se peste angajamentul luat măriri în valoare de 65.381 lei.

S-ar putea scrie mult despre izbînzile celerității din Pașcani, despre succesele celor 12 muncitori din grupa lui Mihail Rotaru, care a dat cu 80 la sută mai multe piese de schimb, despre brigada de calitate a tov. Tralan Sălcănu, care și-a depășit planul cu 83 la sută, sau despre succesele tiparilor C. Dăscălița și Rudolf Schmitt, care au adus cel mai mare aport la producerea mărfurilor de consum popular. Mult s-ar putea scrie despre toate aceste succese care, după cum spune tehnicianul comunist Samson Epure, sînt rezultatul luptei pe care celerității au dus-o anî îndelungați, sub călăuzirea partidului.

### Aleea Inovatorilor

Își amintesc prea bine celerității de zilele îndoliate care au urmat după luptele din 1917, din 1920 și din 1933. Multe mașini stăteau atunci slînghere. Cel care le minuișea se aflau în becurile siguranței sau în celele reci ale temințelor. În schimb, stăpînirea rînduise la ateliere jandarmi. Dol „majuri” burtoși, Ursu și Drăguș, se plimbau greoi printre mașini, îndeplinindu-și misiunea de apărători ai ordinii botereștil.

În fața ateliereilor, aici unde astăzi este o frumoasă alea cu brazde de flori pe de lături, au stat zile întregi jandarmi cu baionetele la armă. Nu știu dacă pe atunci a numit cineva alea aceasta „alea a jandarmilor”. Astăzi însă alea aceasta a căpătat un nume care face cinste colectivului de celerități din ateliere. Muncitorii de aici o numesc „aleea inovatorilor”. O numesc așa pentru că aici se află pe panouri chipurile a peste 20 de oameni care prin munca lor creatoare au făcut numeroase inovatii. Pe panouri, alături de chipurile inovatorilor, se află poze cu inovațiile realizate și articole care descriu însemnătatea lor.

### Tradiția statornicită la 1907

Gestul istoric al celerității, care în primăvara lui 1907 au deslumbuit vagoanele și au eliberat pe călăușii încătușați, este

astăzi purtat mai departe de către vrednicii muncitori de la atelierele C.F.R.-Pașcani.

Multe plesse lucrate cu migală de fierarul Gh. Asafoniei, ori de strungarii Constantin Lang, Fratz Tollinger și mulți alții, au fost trimise stațiunilor de mașini și tractoare. Cu ajutorul acestor piese care s-au făcut aici în ateliere peste planul de producție, tractoriștii au mînuit mai cu spor tractoarele care au tras brazde adînci pentru belșug de recoltă pe ogoarele țărânilor muncitori.

Nu de mult muncitorii de la ateliere au aflat că sătenii din Todirești zidesc prin mijloace proprii un cămin cultural, un dispensar și o casă de nașteri. Aici la ateliere a ajuns vestea că lucrările din Todirești stagnează din cauza lipsei de zidari. Cum au auzit de acest lucru urmașii celerității din la 1907 nu au stat la îndolai. În timpul lor liber, zidarii Panait Panait, Nicolai Hroștea și alii zeci de muncitori au plecat și au ajutat tovarășele pe sătenii din Todirești la ridicarea noului locășor. Seara cînd zidurile au ajuns, pînă la acoperș și cînd muncitorii se pregăteau de plecare sătenii le-au mulțumit și i-au îmbrățișat ca pe niște prieteni dragi. Gh. Rusu, deputat în satul Todirești, a glășuit atunci:

— Legămîntul statornicit la 1907 de pînții voștri, care au eliberat pe pînții noștri din vagoane, este întărit mereu prin unirea care ne leagă astăzi în munca noastră a tuturor, prin strădaniile noastre care au același scop: făurirea unei vieți mai bune în patria noastră.

Nu pot să închei fără a spune și că în biroul comitetului de întreprindere al ateliereilor C.F.R.-Pașcani se află un steag mare de pînă purpurie. E steagul pe care acest colectiv l-a căpătat de curînd pentru succesele dobîndite. Muncitorii îi spun „steagul biruinței”, și cînd spun așa, ei se gîndesc la succesele ce le dobîndesc astăzi — rod și continuare a luptelor pe care celerității le-au purtat de-a lungul anilor.

D. TARNAUCEANU  
corespondent „România liberă”  
în regiunea Iași

**Pe marginea proiectului de Directive  
cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani**

## Pentru o agricultură înfloritoare!

Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani este dezbătut cu deosebit interes în rândul celor ce muncesc în agricultură.

Asupra textului proiectului de Directive s-au aplecat colaboratorii stațiilor experimentale și al institutelor de specialitate. Tehnicienii și inginerii agricoli, activiști din aparatul de stat au studiat proiectul de Directive cu atenție și cu înțelegere în fața. Mulți dintre ei și-au exprimat părerea în legătură cu posibilitățile de sporire a producției agricole în cadrul gospodăriei de stat sau colective, în cutare comună, raion sau regiune.

### Din perspectivele dezvoltării viticulturii

Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii deschide perspective mari de dezvoltare și pentru viticultură.

● În ultimii ani, la gospodăriile agricole de stat și la gospodăriile colective s-a înființat plantații noi de vii pe o suprafață de peste 6.000 hectare.

● Înființarea de noi plantații de vii, completarea golurilor, sunt asigurate de dezvoltarea plantațiilor de portuloc. Producția de coarde portuloc a crescut de la 4 milioane ckt are în 1944 la 30 milioane în 1954, iar peste 2-3 ani cind vor intra pe rod toate plantațiile tinere de portuloc, producția va crește la peste 80 milioane buci anual, ceea ce înseamnă un spor de peste 20 de ori față de producția dinainte de 1944.

● Producția globală a vitelor se va ridica — după ce vor intra pe rod toate plantațiile noi de vii — la peste un milion tone de struguri. Acest volum de producție va permite ridicarea indicatorilor de consum cu 19 kg. de struguri pe cap de locuitor, adică cu 100 la sută față de consumul actual, iar la vin cu 28 kg. pe cap de locuitor, adică cu o creștere de 90 la sută.

● Pentru a asigura o cît mai mare creștere a producției viticole, o deosebită atenție se dă pregătirii cadrelor de specialitate. Dacă pînă în 1944 existau numai 4 școli viticole și o singură școală medie din care ieșeau anual 50-60 de absolvenți, astăzi s-au înființat și funcționează 5 școli medii tehnice cu peste 1.500 elevi și 2 facultăți de horticultură cu peste 500 de studenți. În același timp s-a îmbunătățit mult cercetarea științifică. Începînd din anul 1949, în cadrul I.C.A.R.ului s-a creat o secțiune de viticultură cu 3 laboratoare centrale și 5 stațiuni experimentale.

### Comuna noastră poate înflori și mai mult

Poate că încă mult timp nu ne-am fi dat seama de dezvoltare poate lua comuna noastră dacă prelucram proiectul de Directive nu ar fi dat prilejul fiecărui om din comună să se gîndească și să propună ce crede el de cuviință pentru ca să avem recolte tot mai mari, pentru ca nici un petec de pămînt să nu rămîna nefolosit.

De mult timp în satul Prod aple de plo și din zăpezi înundau primăvara ogoarele și compromiteau culturile pe vreo 10 hectare. Dar cînd prin muncă voluntară se va termina șanțul lung de 400 m. ce va duce apele spre Timișoara, gospodarii de aci se vor putea lăuda cu au mai mulți ceva naturii.

Și pîrîul ce vine dinspre Laslea ne pricinutește suferință, căci acolo unde se înalță în Timișoara, an de an ne mîncînd din ogoare și din fîneață. De aceea, ne-am gîndit să facem și aci lucrări de îndiguit.

Iar cînd în satul Prod, la „Troci” vom termina plantarea salcîmilor pe coastă, 4 hectare de teren nu vor mai fi roase de șuvoie și de vînturi.

Dar discutarea proiectului de Directive a mai scos la iveală un lucru: în comuna noastră putem obține pe viitor producții agricole mai mari decît pînă acum. Dacă de pildă anul acesta, cînd timpul nu a fost prea bun, colectivității de la noi au scos 1.400 kg. grîu la hectar, acest lucru va fi cu puțință pentru toți locuitorii comunei, dacă fiecare țărăn muncitor se va îngriji să aplice regulile agrotehnice. Aceasta va însemna că numai grîu vom putea obține cu 5 vagoane mai mult decît în anul acesta.

Iar pentru ca fiecare gospodărie să aibă pe masă cît mai multe fructe, ne-am hotărît ca începînd din anul viitor să nu mai fie gospodărie care să nu aibă pe lîngă casă măcar 2—3 pomi fructiferi și cîteva tufe de coacăze și agrise.

Iată deci, în ce fel proiectul de Directive ne ajută să găsim mereu noi rezerve pentru ca comuna noastră să înflorească.

**TRAIAN LASCU**  
președinte al statului popular  
al comunei Hoghiz, raionul Sighișoara

## Proiectul de Directive în discuția maselor

*Din scrisorile corespondenților voluntari*

**CRAIOVA.** — În centrul discuțiilor purtate pe marginea proiectului de Directive, în diferite comune din raionul Giurgiu, s-a pus problema redării agriculturii terenurilor arabile supuse inundațiilor.

În acest scop, țărâni muncitori Marin Durău, Vișcu Moraru, Ion Stoica și Petre Cornea au propus construirea unui dig care să ferească de revărsarea apelor Dunării fîșmentate suprafețe de teren.

„Lucrarea este mare și cere o muncă asiduă. Dar oamenii nu se sperie de muncă. Așa cum au izbit să-și ridice frumoase clădiri — ca locurile de statul populare și cămine culturale — vor duce la bun sfîrșit și construcția digului” — ne asigură tot. Ion Cosma, în scrisoarea sa. El ne scrie că s-a stabilit să se astune mai întîi gîrile, urmînd ca după aceea să înceapă construcția propriu zisă. În încheiere, corespondentul ne informează că lucrările digului au și început.

„În raionul Tg. Jiu, partea deluroasă și plaurile de la poalele munților constituie un important bazin viticol-pomicol. Proiectul de Directive care indică și metodele practice ce duc la dezvoltarea sectorului viticol-pomicol a fost studiat în e-mănuș de tehnicienii, specialiștii în viticultură și pomologie. „Eu lucrez ca tehnician în ramura viticol-pomicolă de aproape 30 de ani — ne scrie inginerul Friedrich Dengel. La noi în raion suprafeța plantată cu vii cuprinde peste 1350 ha, viță de vie nobilă și hibrid. Pentru anul care vine, ne-am propus să ne pro-

șărâni muncitori au dezbătut și continuă să dezbătă proiectul de Directive pe grupe de case sau adunări la sfat în jurul deputatului, în cadrul circumscripțiilor electorale.

Cu ajutorul tehnicienilor și inginerilor agronomi veniți în mijlocul lor, țărâni muncitori au analizat lipsurile în dezvoltarea agriculturii în satele și comunele lor. Cu acest prilej au fost scoase la iveală noi posibilități pentru sporirea producției agricole, au fost făcute propuneri concrete în acest sens. Angajamentele luate în seclînte și conștiința au început să fie traduse în viață chiar din această toamnă; altele urmează să fie împlinite de acum înainte.

### Propuneri însușite

Pe întreg cuprinsul regiunii Suceava continuă să se desfășoare popularizarea proiectului de Directive privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Pînă acum prelucrarea acestor Directive s-a făcut în 95.980 circumscripții electorale cu participarea unui număr de 243.840 producători. Cu prilejul prelucrărilor, țărâni muncitori au făcut însușite propuneri: numai în raionul Dorohoi s-au făcut 530 propuneri interesante, ca plantarea de pomi pe marginea șoselelor, amenajarea de iazuri, o mai bună îngrijire a izlazurilor, etc., care, traduse în fapt, vor mări bogăția agricolă a acestei regiuni.

### Mai mulți pomi fructiferi

Pentru producerea materialului săditor necesar refacerii și regenerării livezilor de pomi, au luat ființă în ultimii ani, în regiunea Pitești, pepiniere în raioanele Pitești, Curtea de Argeș, Muscel, Topoloveni, Găești, Slatina, Costești și Rm. Vilcea. Rezultate bune s-au obținut la pepinierele din comunele Valea Ursului (raionul Pitești), Valdeni (raionul Horezu) și altele. Pepinierea din Valea Ursului, de exemplu, va da încă în acest an spre valorificare peste 20.000 pomi săditori. Aici se acordă o deosebită atenție diferitelor varietăți de meri, pruni, peri și gutui.

În toamna anului trecut s-au plantat cu titlu de experiență și 5.000 de nuc, obținîndu-se frumoase rezultate. Pînă la sfîrșitul anului 1957, pepinierea din Valea Ursului se va mări cu încă 4 hectare și va produce 50.000 de pomi săditori. Cu ajutorul pepinierei se vor planta în următorii 2—3 ani un număr de 5 milioane de pomi care vor completa golurile din livezile cu pomi bolnavi sau imbutățiți.

### Pămînturi noi

Țărâni muncitori din raionul Orăștie au pornit, cu sprijinul comitetelor executive ale statului populare comunale, o largă acțiune de identificare a terenurilor ce pot fi redate agriculturii. Pînă în ziua de 28 octombrie în acest raion au fost identificate peste 1600 ha. de terenuri, din care aproape 1.000 ha. finește și pămînt neproducative. Cu ajutorul tractoarelor S.M.T. Orăștie, locuitorii din comuna Vinerea au reușit să deslețenească în această comună, circa 200 ha. teren ce va fi folosit pentru fîneață.

### Pentru întărirea întovărășirii

În primăvara trecută, întovărășirea agricolă „I. Mai”, din comuna Petrești, raionul Găești, a împlinit doi ani de constituire. Cel 23 țărâni muncitori cu gospodării mici și mijlocii, care și-au unit laolaltă loturile de pămînt pentru a le lucra în comun, cu mijloace mecanizate și după cele mai înaintate metode agrotehnice, cu tot timpul potrivit, au obținut o producție mai mare cu peste 200 kg. grîu la hectar și 150—180 kg. ovăz la ha. față de producția realizată de țărâni muncitori care și lucrează singuri pămîntul.

Și recolta de porumb se prezintă bine. Producția ei fi fost și mai mare dacă am fi semănat și noi porumbul în culburi așezate în pătrat.

Marin C. Păun, Alexandru Toma, Marin Rusu și ceilalți întovărășiți au muncit curînd și au fost printre primii pe comună care și-au predat în întregime cotele cîvenite statului. Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii constituie pentru noi un mare imbold în muncă. Pentru traducerea lor în viață, vom lucra și mai rațional pămîntul, vom aplica întocmai normele agrotehnice și salutarile agromonilor.

În scopul obținerii unei producții sporite la hectar, am pregătît ogorul de toamnă, și am semănat 20 ha. cu grîu, în rînduri încreșcate; în primăvară vom însămînța întreaga suprafață de 41 ha cu porumb în culburi așezate în pătrat.

Pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu legume și zarzavaturi, va lucra fîlînă în cadrul întovărășirii noastre o grădina legumicolă. În felul acesta vom ajuta pentru realizarea și depășirea sarcinilor puse în proiectul de Directive, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

**MARIA CONSTANTIN**  
președinte al întovărășirii agricole „I. Mai”  
din comuna Petrești, raionul Găești

**DUMITRU PADURARU**  
secretar al organizației de bază P.M.R.  
din întovărășirea „I. Mai”

curăm un prim lot de 20.000 fire de viță altoită, varietăți de altoi și portuloc, care pot fi cultivate cu succes în raionul Tg. Jiu.”

**BACAU.** — Pentru însușirea temeinică a proiectului de Directive, în raionul Tg. Ocna s-a organizat o seclînă la care au participat activiști de partid și de stat, tehnicienii agricoli, președinți de gospodării colective și întovărășiri agricole și țărâni muncitori.

Din scrisoarea tov. Andrei Pisaru, aflăm despre unele propuneri făcute. Prin asanarea unor terenuri, cum sînt acelea de la Brătla, Valea-Rea, Tg. Troșci și Borzești, suprafața arabilă a raionului se va mări cu 70 ha. teren, foarte bun pentru cultivarea legumelor. Criticînd insuficiența preocupare ce a existat pînă acum în raion față de aplicarea regulilor agrotehnice în executarea lucrărilor agricole, tov. Nicolae Tudoreanu a propus totodată să se acorde o mai mare atenție culturilor plantelor tehnice.

● **ORAȘUL STALIN.** — Țărâni muncitori Ion Zărnescu, din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, a studiat cu multă atenție proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. „Înțelegînd importanța celor cuprinse în acest document — ne scrie el — voi depune o muncă plină de sîrguință pentru ca să contribuie și eu la sporirea producției agricole”. În acest scop, s-a angajat să extindă suprafața cultivată cu grîu de la 0,80 ha. la 1,10 ha. cea cu orz de

la 0,75 ha. la 1 ha. și să mărească suprafața semănată cu cartofi de la 0,75 ha. la 0,90 ha. Ion Zărnescu își propune să mărească și cantitatea de produse la ha. La grîu, de pildă, s-a angajat să ridice producția de la 1.400 kg. la ha. la 1.600 kg. în anul viitor și la 1.800 kg. în anul 1956; la cartofi de la 15.000 kg. la 20.000 în 1955 și 22.000 kg. în anul 1956; la porumb de la 1.800 kg. la ha. la 2.000 în anul viitor și 2.200 în 1956; la sfeclă de zahăr de la 27.000 kg. la 30.000 kg. la ha. în 1956.

„Pentru aceasta, am să respect întocmai regulile agrotehnice. Am să îngraș pămîntul cu gunoi natural și cu îngrășăminte chimice. Am să-mi dau silința să execut toate lucrările agricole — arat, semănat și secerat — la timpul indicat de agrominim. Vreau să arăt țărânilor muncitori din comună că rezultatele recoltei sînt strîns legate de felul cum înțelegem să lucrăm pămîntul. M-am gîndit să vă scriu — își încheie scrisoarea țărâni muncitor Ion Zărnescu — pentru ca și alți țărâni muncitori să-și dea seama de sîrguința care-l dă studierea proiectului de Directive pentru obținerea unor recolte bogate”.

Țărâni muncitori au făcut numeroase și variate propuneri. Unele au fost chiar traduse în viață. Organele locale ale puterii de stat trebuie să stimuleze interesul manifestat de țărâni muncitori față de problemele dezvoltării agriculturii, acordînd atenția cuvenită propunerilor venite din rîndul maselor și sprijinind punerea lor în practică.

### Un nou cinematograf sătesc

**CRAIOVA.** — În împlinirea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în comuna Runcu din raionul Tîrgu Jiu s-a înființat un nou cinematograf sătesc. La inaugurarea cinematografului care va funcționa în clădirea căminului cultural din comună au participat peste 400 de țărâni muncitori care au vizionat filmul „În sat la noi”. Noul cinematograf din comuna Runcu este înzestrat cu un grup electrotren nou și cu un aparat de proiectie cu bandă îngustă, tip Kinap. (Agerpres).

### O expoziție de produse din resurse locale

În orașul Constanța s-a deschis o expoziție de mărfuri industriale fabricate din resurse locale.

Organizată de O.C.L. „Produse Industriale” în colaborare cu Uniunea Regională a Cooperativelor Meșteșugărești, expoziția cuprinde peste 200 produse din resurse locale ale unităților cooperatiste meșteșugărești și întreprinderilor de interes local din orașul și regiunea Constanța.

În standurile expoziției sînt expuse diferite articole și obiecte de uz casnic, confecții pentru copii, încălțăminte, articole din piele, etc.

Astfel, în standul cooperativei „Arta Iemului” întîlnim coșulețe pentru pine, ciure, umerase, articole de menaj.

Cooperativa „7 Noiembrie” expune confecții bărbătești și de damă, pături pe pinză, articole din scotie, perii, iar cooperativa „Muncitorul” din Medgidia — pantofi de damă și poșete din piele.

În expoziție mai pot fi văzute lămpi de găt, precum și alte obiecte metalice de uz gospodăresc expuse de fabrica de embleme și I.A.M.C. precum și diverse obiecte pentru grădinarilor produse de cooperativa „Metalul Auto” și Atelejerele Palas.

**C. ENACHE**  
corespondent voluntar

### Economii importante

Muncitorii fabricii „Străduința” din Itcani continuă cu avînt întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

În lupta pentru economii, frunțași sînt muncitorii din secția croit. Ei au economisit 38.628 dm. pătrăți de piele din care au fost confecționate 1287 perechi bocanci, 26 kg. ală doppel, 82 batrie ală de cusut fete, etc., toate în valoare de 27.318 lei.

Secția pentru valorificarea deșeurilor a introdus în fabrică noi sortimente și a livrat cordoane, port-monedă, genți de damă, etc.

La aceste succese a contribuit și conducerea întreprinderii prin măsurile tehnico-organizatorice luate.

**Z. MEER**  
corespondent voluntar

### Școală nouă

În satul Poștea din raionul Cricov, s-a inaugurat de curînd localul de școală cu care s-a înnoit satul. Printre cei care au luat parte, au fost și deputații Iosif Pavlescu, Nicu Radu și Constantin Manolache care au depus muncă stăruitoare pentru terminarea acestei lucrări. Au luat parte ca invitați la sărbătorirea acestei înființări și țărâni muncitori din comunele Mehedința, Valea Boului și Apostolache din raionul Cricov.

Materialele necesare pentru executarea acestei lucrări, ca var, ciment, scnduri, au fost cumpărate cu sume provenite din auto-impuneri.

**VASILE ENESCU**  
corespondent voluntar

## O MAI BUNĂ ORGANIZARE A MUNCII LA BAZELE DE RECEPȚIONARE

În acțiunea care se desfășoară acum pentru colectarea produselor agricole de toamnă, un rol deosebit de important revine bazelor de recepționare. De felul în care conducătorii centrelor regionale de recepționare și șefii bazelor vor ști să organizeze

munca acestora, depinde asigurarea recepționării și depozitării în bune condiții a produselor colectate, pentru ca în magazinele statului să intre numai produse de bună calitate.

### Baze de recepționare frunțase

La bazele de recepționare din Curtici, Pecica, Zimandu Nou, Sîntana și Șiria, regiunea Arad, recepționarea produselor colectate se face în bune condiții. Rezultatele frumoase au obținut aceste baze și în munca pentru condiționarea și livrarea seminelor necesare însămînțării de toamnă, către cel care schimbă semințele.

Pentru dobîndirea acestor realizări au muncit în mod deosebit Ion Tamaș, laborant principal la baza din Sîntana, Gabriel Maloiescu, contabil principal la baza din Pecica, Alexandru Buleanu, șeful bazei din Zimandu Nou, Elisabeta Graner, casieră, Gheorghe Ardeleanu, magazioner șef și Alexandru Mitulescu, șeful bazei din Curtici.

### Mecanizarea muncilor

Pentru a face munca mai ușoară și mai spornică, la baza de recepționare din Piatra Neamț au fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, selectoarele existente în magazinele bazei, care pînă acum erau acționate cu mîna, au fost electrificate. De asemenea, prin introducerea curentului electric și alte muncii de la baza de recepționare au fost mecanizate. Acest fapt a făcut ca pînă acum planul de condiționare a cerealelor să fie îndeplinit în proporție de peste 120 la sută.

La aceeași bază de recepționare, planul fondului de semînțe necesar însămînțării de toamnă a fost realizat în proporție de 132 la sută, iar dezinfecțarea pătulelor pentru depozitarea porumbului a fost terminată cu 3 zile înainte de termen.

Era o zi mohorîtă de toamnă. Din cerul cenușiu, ploaia stătea gata, gata să pornească. În această zi, în fața bazei de recepționare din Itcani, erau adunate zeci de căruțe pline cu produse. Cele mai multe, încărcate cu cartofi, erau din Liteni, Mihoveni, Moara, Burdujeni, Bosanci, Scheia și alte sate ale raionului Suceava. Căruțele se îngrău pe o distanță de peste 500 m, încet ajungeau pînă în dreptul gării. În permanentă mișcare, lanțul căruțelor înain-

ta repede. Cînd cei din față treceau de la basculă la rampa de descărcare, alții le luau locul, iar cele golițe se întorceau pe un traseu paralel.

În fața ghișei unde se fac lucrările de descărcare a obligațiilor cetățenilor, se păstra o ordine perfectă. Și aici treaba mergea repede, deoarece pe lîngă salariații bazei au venit și dea o mînă de ajutor, în perioada de vîră a muncilor de colectare, numeroși salariați ai

întreprinderilor și instituțiilor din oraș.

Clarissă Davidovici, de la O.C.L. Alimentară, a știut să fie și aci, ca și în munca ei obișnuită, printre cei mai vrednici. Teclis și Nichita Protescu și alți mulți ca ei muncesc cu drag pentru a contribui la buna desfășurare a campaniei de colectare a produselor de toamnă.

Pînă acum, planul de recepționare la cartofi al bazei de recepționare Itcani a fost realizat în procent de peste 40 la

## LA EXPOZIȚIA DE ARTĂ CHINEZĂ



Prin săliile expoziției de artă chineză, deschisă la Muzeul de Artă al R.P.R., se perindă zilnic sute de vizitatori care admiră minunatele opere de artă chineză realizate de-a lungul timpurilor de geniul creator al poporului chinez.

## Personaje noi și vechi la Teatrul Tăndărică

Să intrăm tiptil, tiptil, să nu ne audă. Ce minunății! Uite, zeci, sute de păpuși, care de care mai frumoase, mai atrăgătoare îmbrăcate! Sîntem într-o țară de basm? Nicidcum. Sîntem în magazia de recuzită a teatrului de marionete și păpuși „Tăndărică”. Dacă am număra păpușile am constata că sînt 550. Un întreg orașel. Dar nu cumva să-și închipuie cineva că păpușile seamănă cu surioarele lor din rafturile magazinelor. Aici toate au o înfățișare deosebită, fiecare din ele are o personalitate a ei. Nici un obiect nu se aseamănă: cte păpuși, așteptă expresiv. Vestimentele lor, o paradă multicoloră, din tot soiul de materiale.

Și acum, să facem cunoștință cu cîteva dintre ele.

Pe Nina, fetița drăgălașă îmbrăcată în rochiță roșie, o cunoașteți cu toții. E personajul principal din „O călătorie în țări minunate”. E foarte mîndră de succesul repetat pe scenă. Nu e cu nimic mai prejos nici Iana, copilul din par bătăi din „Căluțul cocoș”. Dar de Petea din piesa „Gură cască” vă audeți aminte? Moș Poel, din piesa „Tăndărică în țara zăpezilor”, un bătrînel cu mantie cenușie, stă de o parte posomorît, așteptînd sosirea iernii, cînd va avea din nou prilejul să apără în fața spectatorilor.

Iată-o și pe Mălina cu ochii albaștri, codițe zburlite, rochiță roz și sortuleț galben, personaj îndrăgit de toți copiii care au văzut piesa „Mălina și cei trei ursuleți”. Alături de ea rid pe înundate cei doi măscărici, cu nasul cît o bobîlă, din piesa „Harap alb”. Pregătesc o nouă surpriză: vor povesti micilor spectatori peripețiile „Băiatului”, personajul principal din piesa „Băiatul și vîntul”, de Nadia Trandafilova, apropiata premieră a teatrului de păpuși „Tăndărică”.

### La repetiție cu „Băiatul”

Împreună cu celelalte personaje din piesă, „Băiatul” tocmal repetă o scenă. Acum, în ritmul unei muzici melodioase, cu pașii mici dar plini de încredere, el bate la poartă „Vîntului”, să ceară înapoi făina cu care buclăuța lui a vrut să-i facă turță și pe care vîntul l-o risipise.

Jocul „Băiatului” și al celorlalte păpuși, costumele, muzica, decorurile de o bogată fantazie, fac o impresie deosebită. Tabloul înfiinșat locuiește „Vîntului”, sus pe creștele munților, între stînci, este o fîerie care va înfrînta nu numai pe copii. Iar povestea „Băiatului” necesită de la țărîni, curaj, birute toate greutățile ce-l stau în cale, ajută pe cei în suferință și pedepsește pe hangia cea haină, se va sfîrși desigur cu un ropot de aplauze.

### Dincolo de scena teatrului

Istoria fiecărui personaj o poți afla dincolo de scenă, în atelierele teatrului. Acolo, pictori, sculptori, împreună cu regizorul și mînuitorii, se străduiesc să realizeze caracterul fiecărui personaj, în așa fel încît să fie tipic pentru rolul ce-l are de interpretat. Apoi, de se valetul pictorilor, încep să se desprindă zeci de schițe cu imaginea păpușii, după care sculptorul începe să dăltuiască în lemn chipul ei.

La capătul unui drum lung prin atelierele teatrului, în care fiecare personaj se îmbogățește mereu, fie cu o trăsătură nouă, fie cu o haină, un gest sau o mișcare, păpușa face un mic popas în magazia cu păpuși, înainte de a ajunge pe scenă.

Magazia teatrului, lumea de basm a păpușilor, se îmbogățește mereu cu noi personaje. Iată, pe furis, intră pe ușă niște personaje necunoscute. Ce-i cu ele? Parcă n-ar fi europeni. Uite un mandarin în vestimenta fastuoasă, un sfetnic servil, patru frați cu mama lor, un vînzător de leacuri, un bărbier, eunuci, iar la urmă de tot vin, ținîndu-se de mînă, două dansatoare sfioase și nepus de frumoase, îmbrăcate în satin cu nuanțe deli-cate, cu aplicații de fir, cu flori roz de lotus în părul negru. Pe această nouă cunoașteți încă: sînt cele 32 de personaje din basmul chinezesc „Frații Liu” care abia așteaptă să fie aplaudate de micii spectatori.

În cîrînd, în magazia de păpuși vor sosi noi oaspeți. Personaje care vor juca în piesele „Străjerii mării” și „Povestea porcului”, ce vor fi prezentate pe micuța scenă a teatrului.

**ȘTEFANIA BARBU**

### Lipsuri care stînjenesc

IAȘI (de la corespondenții noștri). — Țărâni muncitori din regiunea Iași și achită cu conștiințiozitate cotele ce le datorează statului. Colectarea produselor de toamnă se desfășoară cu tot mai mult avînt. În fiecare zi, la bazele de recepționare se prezintă sute de țărâni muncitori pentru a-și preda cotele datorate statului.

Trebuie spus însă, că la unele baze de recepționare munca de primire a cerealelor nu este bine organizată, ceea ce creează greutăți în buna desfășurare a colectărilor. Astfel se prezintă situația la baza de recepționare din Băcești, unde primirea produselor se face foarte anevoios, în unele zile, cum s-a întîmplat de pildă la 20 octombrie, la această bază oamenii sînt nevoiți să aștepte timp îndelungat și cîte odată chiar să se întorcă acasă cu produsele ce le-au adus ca să le predea.

De obicei, la această bază fișele nu sînt operate timp îndelungat. Și acum mai sînt fișe care nu au fost operate de 10—15 zile. Situații asemănătoare se pot întîlni și la bazele de recepționare din Crasna, Drănești, Roșiești și Porcești, unde din cauza muncii defectuoase, oamenii care vin să-și predea cotele sînt ținuiți să aștepte zile întregi.

Astfel de lipsuri împiedică buna desfășurare a colectării produselor de toamnă. De aceea, trebuie luate măsuri grabnice pentru ca la toate bazele de recepționare munca să se desfășoare organizat, astfel ca oamenii să nu fie nevoiți să aștepte zile întregi.

## Roadele bune organizării

# LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

O seară de poezie și proză  
închinată Marii Revoluții  
Socialiste din Octombrie

Sub auspiciile Comitetului național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, joi 4 noiembrie, la ora 18, va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice o seară de poezie și proză închinată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Își vor da concursul poezii Nina Cassian, Nicolae Tăutu, Radu Bourceanu, actorii Irina Răchileanu, artistă emerită a R.P.R., Tanzi Căcea, Nicu Dimitriu, Clody Berthola și Septimiu Sever. Va rula filmul sovietic „Neuitatul an 1919”.

(Agenpres)

Crește numărul membrilor  
A. R. L. U. S.

De la începutul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice” și până acum, peste 11.000 de oameni ai muncii romîni, maghiari și germani din regiunea Stalin s-au înscris în A.R.L.U.S. Numai în raioanele Mediaș și Sibiu peste 5.000 de muncitori, țărani muncitori și funcționari au devenit membri ai A.R.L.U.S.-ului.

În regiunea Cluj, în decurs de 3 săptămîni numărul celor care au devenit membri ai A.R.L.U.S.-ului este de aproape 4.300.

(Agenpres)

Țăranii muncitori  
își manifestă dragostea  
față de poporul sovietic

Mil de țărani muncitori din regiunea București participă cu entuziasm la manifestările din cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Ei își exprimă astfel dragostea față de marele popor sovietic și totodată a un muncitor prietel de război a nivelului lor cultural, de însușirea a metodelor sovietice de muncă.

Comitetul raional A.R.L.U.S.-Oltenița a organizat în 13 comune conferințe cu teme legate de problemele agricole, ca: „Însușirea de toamnă în colhozurile sovietice”, „Asigurarea bazelor furajere” etc.

La gospodăria agricolă de stat Chirnogi, inginerul Gh. Toftan a vorbit țăranilor muncitori din comuna despre „Asigurarea bazei furajere în gospodăriile agricole socialiste”. În comuna Mîlnărești, inginerul C. Bancato a conferențat, despre „Metode înaltinate în semănătură păsărilor”.

În raional T. Măgurele s-au organizat schimburi de experiență între cele 16 echipe culturale, cu care prietel s-au ținut conferințe despre arta cîntecului și dansului sovietic și influența ei asupra vieții culturale a poporului nostru, prezentîndu-se apoi frumoase programe artistice. Astfel de manifestări au avut loc în comunele Clujepeni, Lița, Putinești, satul Tudor Vladimirescu și altele.

De asemenea, în multe comune din raioanele Călărași, Roșiori, Zimnicea, Alexandria, echipele artistice ale întreprinderilor și căminelor culturale au prezentat în fața țăranilor muncitori bogate programe de cîntece și jocuri.

(Agenpres)

De curînd a apărut în colecția Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii broșura „Știința Sovietică, deschizătoare de noi orizonturi pentru știința din R.P.R.” de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Academiei R.P.R. Broșura prezintă dezvoltarea științei din Uniunea Sovietică ca urmare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, precum și aportul adus la tezaurul științei mondiale de către știința rusă și sovietică.

În itinerariul unei călătorii, neprevăzută trebuie să-și alăbe locului lui dinaintea stabilit. Cu atât mai mult dacă drumul pe care mergi trece prin Daghestanul sovietic. „Acceleratul de Baku trece peste hotarele Daghestanului. Pe dreptea se înalță munții Caucazului nordic, pe stînga mai întîi înălțurile de bălă cu vegetația bogată de pe malul Terekului, apoi apele albastre ale Marii Caspice.

Soarele revărsa potop de foc. Din lîpsa apei, locomotiva cu aburi fusese înlocuită cu un „Diesel”. La opririle rare prin gările satelor, femei daghestane și tinere fete colhoznice vorbind felurite graiuri, ne arătau surplul gospodăriilor lor, pus spre vânzare călătorilor: ouă, pui fripiți și un fel de lapte fierț, gros și acrișor, cu multă căutare printre pasagerii trenului nostru. Multă înălțare! — strigau fetele îmbrăbodite cu basmale negre, descoperind oalele și castronșele cu lapte pregătite după obiceiul locului.

La Mahachkale, capitala Daghestanului, acceleratul avea să stăionească din nou de minute. Orașul se vedea în depărtare, între munții Temir-Han-Sur și Marea Caspică. În timpul cîl stăliona trenul, trebuia să găsească pe cineva care să transmită o scrisoare colegului meu polonez Rihli Danecki care urma să vină după mine la Baku. N-am găsit pe nimeni.

— Care e trenul următor pentru Baku? am întrebat eu, hotărîndu-mă să-l caut eu însumi.

— Peste două seară.

M-am lăsat lucrurile la gară și scotînd că în mai puțin de o oră îmi voi găsi tovarășul, am plecat în oraș.

La hotel nu era. În schimb acolo am aflat că în Daghestan sosește și Tiberiu Utan. Ce se făcuse cu călătoria lui pe Volga? M-am dus la Uniunea Scriitorilor. Aici s-a petrecut neprevăzutul care mi-a întors toate planurile.

Am deschis ușa cabinetului președintelui Uniunii Scriitorilor din Daghestan și surprins am rămas în prag.

— Rasul Gamzatov!... Noroc și bine te-am găsit!

— Batișka! Încă un „democrat”... Mai vine și Liliانا Stepanova și vom avea o în-

## Recenzie

L. Laghin: „Insula dezamăgirilor”

La 12 martie 1627 englezul Josuah Pentecost, latifundiar, bancher și negustor de sclavi fu răpăsit de echipajul răsculat al corăbiei sale „Pelerinul”, împreună cu 34 de negri, pe o insulă pustie, pierdută în imensitatea Oceanului Atlantic. Această insulă botezată de Pentecost „Insula dezamăgirilor” — avea să devină după trei sute și mai bine de ani teatrul unor întâmplări extraordinare.

La 3 iunie 1944, un convoi de vase britanice este atacat în largul Oceanului Atlantic de cîteva submarine germane. În urma avariilor suferite, vasul „Iron Bull” se scufundă, iar cei cîțiva supraviețuitori — căpitanul locotenent sovietic Egoricev, englezii Ceratod și Smith și americanii Flammery și Moobs, ajung cu ajutorul unei plume pe pămîntul aceleiași insule a dezamăgirilor, la țărmurile căreia eșuase cîndva „Pelerinul” lui Pentecost.

Punînd piciorul pe insulă, cei cinci naufragiați fac o descoperire care dă naștere mai tîrziu unui lung șir de întâmplări și peripeții neprevăzute și captivante, în care fiecare eșou al cărții își dezvăluie caracterul și concepțiile sale de viață. Pe insulă un grup de hitlerişti experimentau un nou tip de armă, necunoscută pînă atunci. Aici începe acțiunea propriu zisă a romanului în care L. Laghin illustrează cu mijloacele literaturii de aventură problema legăturilor dintre aliații anglo-americani și fasciștii germani în timpul celui de al II-lea război mondial. Personajele principale ale romanului Egoricev și Flammery se deosebesc profund în ceea ce privește modul de a privi lucrurile: unul este un om sovietic, celălalt un businessman american.

Acțiunile energice ale Egoricev, curajul și voința lui puternică, dragostea lui pentru oameni, indiferența de culoarea pielii, ura lui împotriva ațîțărilor la război, demonstrează superioritatea orînduirii sociale care l-a educat, l-a crescut. Scenele în care el — ajutat de muncitorul fochist englez Smith — face prizonieri pe hitlerişti de pe insulă, precum și scenele în care el în calitate de reprezentant al comandamentului aliat” predă localnicilor pe caporalul din S.S. Alherich Smorke, pentru a fi judecat și condamnat pe baza obiceiurilor locale, dovedesc acest lucru.

Pînă la acest punct, Flammery, urmaș al vechii case bancare „Josuah Squeers și filii”, întemeiată de același Pentecost, care-și sfîrșise viața pe insula dezamăgirilor, nu-l preocupă decît de o problemă: să obțină cît mai mult, să poată ieși în voie, așa cum cu trei sute de ani în urmă făcuse străbunul său, Josuah Pentecost. Lipsit de curaj, laș și îngîmfat, Flammery trăiește aparent într-un fel de extaz mistic, declamînd pasaje din biblie și căutînd să apară blînd și milos. Faptul că ori de cîte ori are prilejul, amintește de „numele lui Dumnezeu” are o deosebită semnificație. Demagogia lui re-l gîndea și va da mai tîrziu posibilitatea să speculeze naivitatea localnicilor și, pentru a lovi în acțiunile lui Egoricev, să-l îndemne la un război civil. Fiecare latăru a caracterului său pe care Laghin îl dezvăluie de la începutul cărții e menită să explice acțiunile lui murdare de mai tîrziu. Dar cititorul, cu toate acestea, nu bănuie că va fi dezvoltarea ulterioară a lui Flammery, așa că pînă la un moment dat faptele lui își păstrează caracterul de surpriză. Cînd auto-

rul reușește să creeze o imagine completă a acestui personaj, cititorul nu poate să nu urască, să nu-l condamne.

Laghin arată cu multă măiestrie deosebirile dintre Egoricev și prietenul său Smith pe de o parte, și Flammery, Moobs și Ceratod, pe de altă parte. Prăpastia care se sapă între ei e rezultatul unui proces îndelungat care se distinge chiar de la început, cînd ei sînt purtați de valurile oceanului, spre „Insula dezamăgirilor”.

Scena în care maiorul hitlerist Fremden-gut e interogată de Egoricev asupra misiunii sale în insulă, dezvăluie adevărata față a „aliaților” americani și englezi. Cînd Flammery care tocmai intra în peștera unde avea loc interogatoriul înțelege că maiorul Fremden-gut nu-l auit decît înul lui Johann Wolfgang von Fremden-gut, vicepreședintele societății „Dinamit Achiengesellschaft”, nu se poate opri să nu-și exprime bucuria:

— Auzi! să înțelegi într-un colț al tău de părăsit al pămîntului pe cel mai vechi corespondent al firmei noastre! Da-mi mîna dragă prietene.

În mîntea lui Flammery însă incoltește o idee, care arată și mai limpede de caracterul său de feiuror: insula trebuie să fie stăpînită de americani și trebuie condusă potrivit obiceiurilor colonialiste. Autorul are acum prilejul să pună față în față pe Egoricev și pe Flammery într-o discuție care va da altă întorsătură lucrurilor. Flammery îl propune demagogic să lupte alături de el „sub steagul celui mai înalt demoaoră”, sub steagul înstatat al Statelor Unite”. Făcîndu-l lui, faptul că în discuția cu Egoricev se declară partizan al pacii, democrației și progresului, dar în realitate el caută să creeze pe insulă condițiile izbucnirii unui

război între băștinăși. Îl caracterizează ca pe un tipic reprezentant al oligarhiei financiare.

Egoricev, om sovietic, devotat patriei sale, respinge cu indignare propunerea lui Flammery promîndu-i totuși ca va cumpăni propunerea făcută „de îndată ce se va stabili Puterea Sovietică în Statele Unite”.

Situațiile pline de neprevăzut care urmează, stilul antrenant și deosebit de viu al lui Laghin, descrierea obiceiurilor negrilor băștinăși, precum și suita de pretexte pe care le inventează Flammery cu scopul de a provoca un război între satele din insulă, tin pe cititor înecordat pînă la sfîrșit.

Autorul scoate tot mai mult în evidență inevitabilitatea pierii lui Flammery și a bandei sale.

Semnificația pierii lor o dă Laghin în finalul cărții cînd informînd pe cititori că Egoricev și Smith au ajuns fiecare în țara lui și luptă pentru ca pacea să domnească în lumea întreagă, cu aceeași abnegație și cu aceeași dezinteres cu care au luptat la timpul potrivit pe insula dezamăgirilor, subliniază că dușmanii păcii sînt aceiași Flammery, Ceratod, Moobs, Fremden-gut și Ku-macheri care vor pieri „așa cum au pierit și predecesorii lor în insula dezamăgirilor, din pricina propriei lor bombe atomice, dacă în marea lor nebulă și ură pentru omîntre vor îndrăzni să le folosească”.

„Insula dezamăgirilor” e un roman de o valoare deosebită, scris într-un stil viu, captivant. El a fost primit cu bucurie de public.

N. UNGUREANU

## Oaspeții la prieteni (VI)

# Rasul Gamzatov îmi strică planurile

treagă delegație din „democrațiile populare”.

— Ba, Liliانا e în Crîmea, Rasul Gamzatov.

— Și eu îți arăt o telegramă prin care mă anunță că peste două zile va fi aici!... Dar spune-mi cum ai nimerit la noi?...

— I-am spus ecopul vizitei mele.

— Avarul — căoi Rasul Gamzatov e de naționalitate avar — și-a strîns ochii și m-a privit bănuitor.

— Zici călău?... peste două seară și eu tren? Mergi la Baku?... Și la noi vii doar pentru două ore? Bineee! M-a apucat de umeri și m-a așezat într-un fotoliu. Apoi, apropiindu-se de usă, a răscuit cheia și cu un zîmbet hitru pe față mi-a spus: Donă ceasuri și cinci minute ești sechestrat aici! După ce pleacă trenul poți merge unde vrei! Și rîzînd: Dacă faci scandal, să știi că purtarea ta supără pe toți partizanii păcii! Am hotărît!

— Protestele și rugămintile mele n-au avut niciun efect. Îl știam pe Rasul Gamzatov încă din 1950. El absolvise Institutul „Maxim Gorki” cu doi ani în urmă, dar de cîte ori venea la Moscova se abătea și pe la noi și împreună petrecem ceasuri de neuitat.

— Zău, lasă-mă să plec, Rasul, frate!

— Să nu vezi muntosul Daghestan, țara unde trăiesc 36 de naționalități! Ți-am spus: Toți partizanii păcii!...

— Mă opresc în Daghestan la întoarcere.

— Ascultă!... Cumcică formeză în Daghestan a opta parte din populație. Și omenii aștia au o vorbă pe care să-și înscrie pe toate usile: „Întră în casa aceasta, numai dacă faci și încă odată vei mai intra!...”. Eu n-am garanția că te mai prind vreo dată pe aici. Așa e!

— Ba îți spun că viu.

— Am hotărît! Dacă vrei îți mai spun un proverb avar. De vei vrea să pleci și după ce-vei auzi eu tot nu-ți voi da drumul. Ascultă: „Poți să trăiești chiar o sută de ani, dar dacă n-ai cunoscut prietenul însemnă că încă nu te-ai născut la...” E clar, nu?... Rămii?

— Dacă o iei așa rămin.

— Și dacă descui ușa nu fugi?

— Nu fug. Unde sînt Danecki și Utan?

— Vin imediat, dar să știi că intenția ta

de a nu rămîne la noi m-a supărat grozav.

Ca să-l îmbunzez, i-am spus:

— Revista „Flacăra” de la București ți-a publicat, nu de mult, două poezii lirice, în traducere.

Rasul s-a înșeninat de tot. Mă de stat și îndesat, cu parul cenușiu, a venit și s-a așezat alături de mine. Zîmbea cu toată fața și cînd zîmbea își strîngea pleoapele și își arăta dinții albi și puternici.

— Le-au tradus bine?

— Bine.

— Din rusă?

— Da.

— Ai revistă?

— Ti-o voi trimite din Moscova.

— Să nu uii!... Și încă una. Cînd te întorci în țara ta caută-i pe traducători și mulțumește-le în numele meu... Și redacției să-i mulțumești. Mi-au făcut o mare cinste.

Cînd au venit Rihli Danecki și Tiberiu Utan. Soarele și Caspică li bronzase. Cîrau cu ei trei tomuri grele cu foliole din Daghestan. Timpul în care se mai pî putut prinde trenul de Baku a trecut pe nesimțite. Abia după aceea Rasul Gamzatov s-a înșistit cu totul. Și-a frecat mîinile bucurios și a început să facă planuri.

— Așa! Acum ce vrei să vedei în casa noastră? Să zicem că nici unul dintre voi nu capătă îngăduința mea să plece din Daghestan mai curînd decît peste zece zile. Înțeleși?

Auzindu-l, eu încercam să-mi împac celelalte puncte din planul meu, între care o escală alături de îndelungată la Mahachkale nu figura. Știam însă că Rasul se va lîna de cuvînt. Și dealfel orașele daghestane, munții, Marea Caspică, amestecătura aceea nesîmintîlă de naționalități care populază Daghestanul, încercuseră să mă fascineze și să-mi alție curiozitățile. La Moscova, în preamia plăcerii Rihli Danecki, care se documentase bine în ceea ce privește această țară era într-un continuu extaz și nu trecea un ceas să nu-l auzi:

— Scriu un ciclu de poezii despre prieteni. Înțeleși? În Daghestan 36 de popoare au fost vesnice ațitate unele contra altora sub țarism.

36 de naționalități între care domnea vrajba. Trebuie să mă duc să văd locul unde prietenia a lovină ura de veacuri și i-a unit pe

## Spectacole ale Ansamblului de Estradă

La 7 Noiembrie, Ansamblul de Estradă va prezenta în premieră comedia muzicală în 3 acte „Magazin de stat” de Babas Tibor și Gabor Bela. Muzica acestei lucrări aparține compozitorului Kerekes Ianos. Spectacolul va fi realizat sub direcția de scenă a lui N. Stroe, în colaborare cu B. Fălcineanu.

Această comedie satirizează vechile obiceiuri rămase în mentalitatea unor oameni care lucrează în unitățile comerciale de stat.

Rolurile principale ale comediei „Magazin de Stat” sînt interpretate în dubla distribuție. Vor interpreta actorii: N. Stroe și Puiu Calinescu, Zizi Șerban și Elena Burmaz, Mihaela Cotaru, Antonescu Cărașu, Dan Demetrescu și alții.

Ansamblul de Estradă va prezenta în această stagiu și alte premere, printre care un spectacol pentru copii intitulat „Brînduș”, de Teodor Brăduț, un spectacol de satiră și umor, două comedii muzicale și mai multe concerte de muzică ușoară. Dintre spectacolele prezentate pînă acum pe această scenă vor fi jucate în actuala stagiu: spectacolul de satiră și umor „Fără mînuși!”, refăcut, comedia muzicală „...Și ilie face sport”, „Miniaturi pe portativ”, precum și Concertul de muzică ușoară românească nouă, dirijat de compozitorul H. Mălineanu.

În cursul acestui luni, un colectiv al Ansamblului de Estradă va întreprinde un turneu cu prilejul căruia va prezenta pe marile șantiere și în numeroase orașe din țară spectacolul „Să cînte muzica”.

(Agenpres)

## Informații

Miercuri după amiază a sosit în Capitală subcomisla R.D. Germane în vederea elaborării și semnării planului de muncă pentru aplicarea Convenției de Colaborare Culturală dintre R.P.R. și R.D. Germană pe anul 1955.

Din subcomisie fac parte Hans Knauer, director general în Ministerul Învățămîntului Public, Gertrud Keller, secretar al Asociației pentru relațiile culturale cu străinătatea din R.D. Germană, și Ernst Hofman, director în Ministerul Culturii.

La aeroportul Băneasa, subcomisla germană a fost întâmpinată de tovarășii M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, R. Comșa, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, de reprezentanți ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și ai Ministerului Învățămîntului.

Au fost de asemenea de față reprezentanți ai Ambasadei R.D. Germane la București.

★

Miercuri la amiază, Karl Steinhilber din R.D. Germană, aspirant de la Institutul de agricultură și cultura plantelor din Munchenberg, a vorbit la Institutul de cercetări agro-nomice al R.P.R. din București despre activitatea Institutului de agricultură și cultura plantelor din Munchenberg care funcționează pe lângă Academia de științe agricole a R.D. Germane.

Conferențiarul a arătat că Institutul din Munchenberg se ocupă în special de problema nemînjirii și sporirii fertilității solului, adică adaptarea la condițiile din Germania a sistemului agriculturii cu ferburii perene.

În numele consiliului de conducere al I.C.A.R., dr. Alcea Savulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul secțiunii de fitopatologie din I.C.A.R., a mulțumit oaspetelui pentru bogatele cunoștințe împărtășite celor prezenți.

★

A apărut noua carte de telefon pentru Capitală. Ea este alcătuită din trei părți separate: o parte cuprinzînd lista alfabetică a abonaților particulari cu domiciliul lor, o altă parte întreprinderile, instituțiile, organizațiile, etc., a treia parte abonații pe profesioniști. Într-un supliment sînt trecuți abonații cărora li s-au făcut instalări sau schimbări de numere în timpul cîl cartea a fost sub tipar.

Primul stoc de exemplare ale noii cărți de telefon va începe să fie distribuit săptămîna viitoare.

(Agenpres)

oamen... Afară de asta, nicăieri n-ai să vezi o ilustrare mai bună a aplicării marxismului în problema națională ca în Daghestanul sovietic! Mă duc în Daghestan!

Rasul Gamzatov propune:

— Mai întîi să vedeli capitala și să stai de vorbă cu oamenii ei. În școli, tabere de pionieri, instituții, muzee și parcuri. Mergiți singuri... Propun cîteva drumuri în adîncul Daghestanului și pe mare... La Izberhas, să vedeli petroliștii noștri și sondele în mare... La Bulnaks să vedeli muzeele Stalin... Într-un colhoz de seși și într-unul de munte... La giuvaerșii din Kubaichii... Pe Marea Caspică la pescuitul de noapte cu ajutorul electrolitului... La...

— Încă două, trei propuneri din partea lui Rasul și pentru mine n-ăs mai fi vrut să plec din Daghestan. Lui Rihli Danecki îi lăucea ochii de bucurie și după fiecare cuvînt de al lui Gamzatov exclama: „Bravo! Minunat!” La urmă l-am auzit:

— În aulul Gunib nu mergi cu noi?

— Ce vrei să vezi acolo?

— Cetatea lui Samil.

— Acolo vă duceți fără mine... Sau vă dau pe cineva care să vă conducă. Eu n-am voie să merg la Gunib.

— De ce?

Rasul Gamzatov s-a pornit pe ris...

— E ceva cu „judecata munților” și problema tipicului... Am scris o poezie împotriva rîmăștelor modului vechi de viață la cei din Gunib. Văzusem o femeie mergînd cu covara pe jos în timp ce bărbatul ei călărea comod pe asin. Am pus asta pe hîrtie și am publicat-o. Cei din Gunib mi-au scris că nu e tipic și m-au dat în „judecata munților” pentru insultă. Mi-au spus să nu mai vin pe acolo că e rău de mine!

— Grozav! — I-am auzit pe Danecki. Ce titlu grozav pentru un reportaj: „Rasul Gamzatov se teme să meargă în munți”... Ce ziceți?

Nu ridem, Gamzatov ne învîluie. Într-o privire în care ușor se poate citi dogoarea prieteniei și printre hohotele de ris abia ne poate spune:

— V-am prins eu în Daghestanul nostru dar nu va da uimă așa ușor!... Aștia care să aveți în vedere atunci cînd mă veți prînde în Polonia sau în România!

IOAN GRIGORESCU

## Note de drum (IV)

# Weimar—Buchenwald

Timpul petrecut la Weimar îmi va rămîne în amînire multă vreme. Fiecare colîșor al acestui oraș evocă vizitatorului mari figuri ale umanismului german. Aici au trăit și au scris operele lor nemuritoare Goethe, Schiller, Wieland, Liszt, printre oaspeții lui Goethe nu odăta s-au numărat frații Humboldt, Iar Paganini, Clara Schumann au dat în acest oraș numeroase concerte. Tot aici și-a început cariera muzicală la vîrsta de 12 ani, Felix Mendelsohn-Bartholdy. Străzile înguste, cu case construite cu multe sute de ani înălțate, în poartă pară înadîns pașii pe drumurile de glorie ale culturii germane, spre casele unde au locuit Goethe sau Schiller, spre biserica luterană a lui Herder sau spre turnul Sloss, construit încă în secolul al XV-lea, care avea să aparțină mai tîrziu lui Karl August, ducele de Weimar, protectorul oamenilor de litere și artă din vremea sa.

La marginea orașului, într-un mare parc, se află o casă cu un cat, numită astăzi „Goethes Gartenhaus”, în care marele scriitor și-a petrecut mulți ani din viață. O casă modestă, atît transformată în muzeu, cu mobila simplă, dar cu admirabile priveliști spre oarecare fereastră s-ar îndrepta privirea. Tot aici, pe o bancă din grădina, Goethe, purta interminabile discuții cu Charlotte von Stein, buna sa prietenă și, în același timp, criticul său cel mai aspru. Marea scriitor lucra la un pupitru înalt, din lemn simplu, stîndu-se pe un fel de capră, înălțîndu-se în piele. Alături de acest pupitru se aflau hîrțile minelor din apropierea Weimarului, deoarece Goethe din dorința îmbunătățirii vieții oamenilor de rînd se interesa între altele și de intensificarea exploatarei cărbunelui.

Mai tîrziu, cînd a devenit ministru, Goethe s-a mutat într-o casă mare din oraș, „Frauenplan”, pe care l-a pus-o la dispoziție ducele de Weimar. Aici a trăit și a creat Goethe din 1782 pînă la 1789 și din 1792 pînă la moarte. Această casă, construită în primul an al secolului al XVIII-lea, a fost transformată de Goethe într-un mic muzeu, în care se înfîlțesc stilul grec antîc și stilul lui Romei vechi, cu stilul Renașterii. Sculpturile și picturile cu care marele umanist și-a împodobit casa, reflectă concepția sa despre viață. O sculptură care reprezintă o mulțime rugîndu-se îl înfălțează pe acesta nu în genunchi, ci în picioare într-o atitudine fermă. Într-o mare sculptură, moartea este înfălțată de o continuare a somnului, în trunchiul de o femeie frumoasă, de care nu trebuie să se temă. Camera centrală a clădirii împarte de fapt locuința lui Goethe în trei părți distincte: o parte rezervată primitorilor oficiale, o parte unde trăia cu iubita și apoi soția sa, Christiane Vulpius și cu copiii și în sfîrșit partea a treia destinată creației, camere cu vederea largă spre grădina aranjată conform indicațiilor personale ale scriitorului. Toate aceste trei părți sînt impresionate prin gustul deosebit al aleei lucrărilor în artă, prin numărul mare al desenelor făcute de Goethe însuși. Dar simplitatea și sobrietatea camerelor de lucru, în care de altfel a și trăit după moartea Cristiane Vulpius, bogăția materialului științific de care dispunea pe atunci Goethe, în biblioteca sa, diversitatea cunoștințelor sale, impresionează în cea mai mare măsură și te fac să prețuiești și mai mult creația acestui titan al literaturii.

În anii cîl a locuit la Weimar, Goethe a dat lumii pe „Werther”, cea mai mare parte din „Faust” (partea a doua a fost găsită într-un dulap din camera de lucru, după moartea sa), aici a fost scris „Egmont”, „Ifigenia”, „Torquato Tasso” și

Q. 9839